

Sbírka soudních rozhodnutí

Věc T-323/16

Banco Cooperativo Español, SA

v.

Jednotný výbor pro řešení krizí

Rozsudek Tribunálu (osmého rozšířeného senátu) ze dne 28. listopadu 2019

„Hospodářská a měnová unie – Bankovní unie – Jednotný mechanismus pro řešení krize úvěrových institucí a některých investičních podniků – Jednotný fond pro řešení krizí – Rozhodnutí Jednotného výboru o příspěvcích předem na rok 2016 – Žaloba na neplatnost – Bezprostřední a osobní dotčení – Přípustnost – Podstatné formální náležitosti – Autentizace rozhodnutí – Postup pro přijetí rozhodnutí“

1. *Žaloba na neplatnost – Akty napadnutelné žalobou – Pojem – Akty s právně závaznými účinky – Přípravné akty – Vyloučení – Rozhodnutí Jednotného výboru pro řešení krizí, kterým se určují příspěvky předem do Jednotného fondu pro řešení krizí – Konečná povaha – Zahrnutí*
(Článek 263 SFEU; nařízení č. 806/2014, čl. 67 odst. 4 a čl. 70 odst. 2)

(viz body 46, 54, 55)

2. *Žaloba na neplatnost – Fyzické nebo právnické osoby – Akty, které se jich bezprostředně a osobně dotýkají – Kritéria – Rozhodnutí Jednotného výboru pro řešení krizí, kterým se určují příspěvky předem do Jednotného fondu pro řešení krizí – Žaloba podaná úvěrovou institucí, která není adresátem rozhodnutí Jednotného výboru pro řešení krizí – Bezprostřední a osobní dotčení – Přípustnost*
(Článek 263 čtvrtý pododstavec SFEU; nařízení č. 806/2014, čl. 67 odst. 4 a čl. 70 odst. 2)

(viz body 47–51, 56–64)

3. *Žaloba na neplatnost – Žalobní důvody – Porušení podstatných formálních náležitostí – Neprovedení autentizace napadeného rozhodnutí – Nutnost odvolávat se na újmu nebo jiné vady nežli neprovedení autentizace – Neexistence – Důvod, který musí být soudem uplatněn i bez návrhu*
(Článek 263 SFEU)

(viz body 70, 74–79, 95)

4. *Žaloba na neplatnost – Žalobní důvody – Porušení podstatných formálních náležitostí – Postup přijetí napadeného rozhodnutí, při kterém došlo k porušení pravidel, jejichž cílem je zajistit dodržení podstatných formálních náležitostí elektronického písemného postupu a jakéhokoli postupu pro přijetí rozhodnutí na základě konsensu – Důvod, který musí být soudem uplatněn i bez návrhu*
(Článek 263 SFEU)

(viz body 112–115)

Shrnutí

V rozsudku ze dne 28. listopadu 2019, Banco Cooperativo Español v. Jednotný výbor pro řešení krizí (T-323/16), vydaném v rozšířeném senátu, Tribunál zrušil rozhodnutí Jednotného výboru pro řešení krizí, kterým se určují příspěvky předem na rok 2016 do Jednotného fondu pro řešení krizí, a to v rámci žaloby podané úvěrovou institucí, která tyto příspěvky měla zaplatit.

Tato věc spadá do rámce druhého pilíře bankovní unie týkajícího se jednotného mechanismu pro řešení krizí zavedeného nařízením č. 806/2014¹. Tato věc se konkrétně týká Jednotného fondu pro řešení krizí zřízeného tímto nařízením². Jednotný fond pro řešení krizí je financován z příspěvků institucí vybraných na vnitrostátní úrovni zejména formou příspěvků předem³.

Žalobkyně, Banco Cooperativo Español, SA, je úvěrovou institucí se sídlem v členském státě, který se účastní mechanismu jednotného dohledu. Rozhodnutím ze dne 15. dubna 2016 Jednotný výbor určil výši příspěvku předem na rok 2016 pro každou úvěrovou instituci včetně žalobkyně. Jednotný výbor toto rozhodnutí oznámil španělskému vnitrostátnímu orgánu příslušnému k řešení krize, v rozsahu, v němž se týká institucí povolených na území v jeho působnosti. Dopisem ze dne 26. dubna 2016 španělský vnitrostátní orgán příslušný k řešení krize informoval žalobkyni o výši jejího příspěvku předem a požádal, aby jej zaplatila u Banco de España (Centrální banka Španělska) do 24. června 2016. Žalobkyně téhož dne podala žalobu na zrušení rozhodnutí Jednotného výboru v rozsahu, v němž se jí týká.

Tribunál nejprve zamítl námitku nepřípustnosti podanou Jednotným výborem z důvodu nedostatku aktivní legitimace žalobkyně. Při posuzování této otázky Tribunál rozhodl, že bez ohledu na to, že adresáty napadeného rozhodnutí ve smyslu čl. 263 čtvrtého pododstavce SFEU jsou pouze vnitrostátní orgány příslušné k řešení krize, jsou jím úvěrové instituce, včetně žalobkyně, osobně a bezprostředně dotčeny, jelikož napadené rozhodnutí jmenovitě zmiňuje každou instituci a určuje její individuální příspěvek a vnitrostátní orgány příslušné k řešení krize nemají prostor pro uvážení ohledně výše individuálních příspěvků, ani tyto částky, které jsou od dotčených institucí povinny vybrat, nemohou měnit. Žaloba byla tedy prohlášena za přípustnou.

Pokud jde o meritum věci, Tribunál při posuzování nepominutelného žalobního důvodu, který se zakládal na porušení podstatných formálních náležitostí při přijímání aktů a kterým se musí unijní soud zabývat i bez návrhu, konstatoval, že při neexistenci důkazu ze strany Jednotného výboru o elektronickém podpisu napadeného rozhodnutí, nebyl požadavek na autentizaci splněn. Tribunál v důsledku toho uvedené rozhodnutí zrušil.

¹ – Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 806/2014 ze dne 15. července 2014, kterým se stanoví jednotná pravidla a jednotný postup pro řešení krize úvěrových institucí a některých investičních podniků v rámci jednotného mechanismu pro řešení krizí a Jednotného fondu pro řešení krizí a mění nařízení (EU) č. 1093/2010 (Úř. věst. 2014, L 225, s. 1).

² – Článek 67 odst. 1 nařízení (ES) č. 806/2014.

³ – Článek 67 odst. 4 nařízení (ES) č. 806/2014.

V tomto ohledu Tribunál připomenul judikaturu Soudního dvora, podle které *ratio* a formální stránka tvoří neoddělitelný celek, a proto je vyhotovení aktu v písemné podobě nezbytným výrazem vůle úřadu, který akt přijímá. Autentizace aktu má zajistit právní jistotu tím, že je text přijatý autorem aktu zachycen v dále neměnné podobě. Soudní dvůr rovněž rozhodl, že k porušení podstatné formální náležitosti dojde již tím, že akt nebyl autentizován, a není dále nutné prokázat, že je akt stížen jinou vadou, nebo že to, že nebyl autentizován, způsobilo újmu tomu, kdo se jí dovolává, a že přezkum toho, zda byla splněna formální náležitost spočívající v autentizaci aktu, a potažmo přezkum jeho určitosti, předchází jakémukoli jinému přezkumu, jako je přezkum pravomoci autora aktu, dodržení zásady kolegiality nebo dodržení povinnosti akty odůvodnit. Pokud unijní soud při přezkumu aktu, který mu byl předložen, konstatuje, že tento akt nebyl řádně autentizován, má povinnost zkoumat i bez návrhu důvod vycházející z porušení podstatné formální náležitosti, které spočívá v nedostatku řádné autentizace, a akt stížený takovou vadou v důsledku toho zrušit. V tomto ohledu není důležité, že nedostatek autentizace nezpůsobil újmu jedné ze stran sporu.

Kromě toho Tribunál konstatoval, že postup pro přijetí napadeného rozhodnutí byl ve zjevném rozporu s procesními požadavky na schválení tohoto rozhodnutí členy výkonného zasedání Jednotného výboru a na získání tohoto souhlasu.

Pokud jde o postup pro přijetí rozhodnutí na základě konsensu, Tribunál poznamenal, že rozhodnutí nelze přijmout, není-li přinejmenším prokázáno, že všichni členové příslušného orgánu měli možnost se předem seznámit s návrhem rozhodnutí. Tento postup si kromě toho žádá, aby byla určena lhůta k tomu, aby uvedení členové zaujali k návrhu postoj. Tribunál konstatoval, že tato procesní pravidla, jejichž cílem je zajistit dodržení podstatných formálních náležitostí jakéhokoli postupu pro přijetí rozhodnutí na základě konsensu, byla v projednávaném případě porušena. Tribunál podotkl, že toto porušení má přímý dopad na právní jistotu, neboť není prokázáno, že takto přijaté rozhodnutí bylo schváleno orgánem, který k tomu má pravomoc, ani to, že s ním byli všichni jeho členové předem seznámeni. Podle Tribunálu nedodržení takových procesních pravidel nezbytných pro vyjádření souhlasu představuje porušení podstatných formálních náležitostí, které může unijní soud zkoumat i bez návrhu.